

Ungdommen og moderne Literatur.

Efter et Foredrag af T. H. Bredsdorff.

Mangfoldige af de gamle har stillet sig i et rent for-

Og hvori skal det betyden? Det var Renaissansen

Og man havde da med virtuel Myndighed kunnet

Den bærende Tanke for Gennembruddets Mænd

Hertimod kan der jo rejses de stærkeste Indvendinger.

Jeg raader alle til at studere de sidste 30 Aars Historie,

De vilde holde sig strengt til Virkeligheden, de nu

Men lad os endelig hufte, at Tritanterne ogsaa er

Og det er nu min Mening, at den Ungdom, der kan

Til Himlen.

Otto Tuomi.

Paa en Rejse gennem den dybe Østkov thede jeg en

Jeg var i den dybeste Edemark, der, hvor Overtroen

Det var, som om jeg foran mig havde et saadant

Regnen blev stadig voldsommere, saa at det tilsidst

„Ja, det vil jeg rigtig nok! Saa faar jeg Lov til at

„Er der en fremmed herinde?“ spurgte han tilsidst.

„Ja, vist er jeg en fremmed.“ Svarede jeg.

„Blev du da ikke vaad derude i den øsende Regn?“

„Ja, det er jeg, og jeg er den allerlyngste. Vi er

De holder mere af mig end af nogen anden. Ja!

„Har din far været med dig hos Doktoren?“

„Ja, paa den Markedstur bragte han mig ogsaa til

„Naa, hvad sagde saa han?“

„Han baaned bare paa mit hoved og sagde til far,

Jeg vilde ikke spørge mere, af Frygt for at gøre ham

„Mit hoved er saa stort, at selv Faders store Skind-

Han sad tabt en lille Stund og klippede med Si-

Jeg er ogsaa blind. Jeg kan slet ikke se dig. Her

„Ja, det gjorde jeg rigtig nok!“ udbrod han.

„De Gang kunde jeg ogsaa se vores Hingst; den hedder Ki-

„Ja.“

Der kom nogen ind ad Døren. Drengen lyttede og

„Er det Stina?“

„Ja!“

„Der er kommen en fremmed, Stina, og han sidder

Jeg fortærede ham Grunden.

„Hører du, Stina! Inden i Hjelten ligger der en

Han sad en Stund lang stille, medens stiftende Sj-

„Hvad trebrødet har!“

„Naa, han gaar i sit tættende.“ rettede Stina.

„Jeg var paa mit ottende Aar, den Gang jeg blev

Han var dog ikke kommen langt, førend han faldt

Hans Søster for til, kørte sig og holdt fast ved

„For at gøre Ulykten fuld, rider den onde ham alt

Drengen kom straks til sig selv igen, men ubematet

„Løst mig op paa Bænken, Stina.“ bad han med

„Som han sad der paa Bænken med de magre Ven

„Saa du, hvor den onde red mig? Han dunter mit

Vor det ikke ondt?“

Det kan jeg ikke hufte. Henne fra Krogen ved Døren

Jeg kunde ingen Ting sige, men fæste mig blot dybt

Regnen blev stadig voldsommere, saa at det tilsidst

„Det var slemt som det regner og tordner! Gud

„Hvorfor ved du det?“

„Ja, det vil jeg rigtig nok! Saa faar jeg Lov til at

„Er der en fremmed herinde?“ spurgte han tilsidst.

„Ja, vist er jeg en fremmed.“ Svarede jeg.

„Blev du da ikke vaad derude i den øsende Regn?“

„Ja, det er jeg, og jeg er den allerlyngste. Vi er

De holder mere af mig end af nogen anden. Ja!

„Har din far været med dig hos Doktoren?“

„Ja, paa den Markedstur bragte han mig ogsaa til

„Naa, hvad sagde saa han?“

„Han baanded bare paa mit hoved og sagde til far,

Jeg vilde ikke spørge mere, af Frygt for at gøre ham

„Mit hoved er saa stort, at selv Faders store Skind-

Han sad tabt en lille Stund og klippede med Si-

Jeg er ogsaa blind. Jeg kan slet ikke se dig. Her

„Ja, det gjorde jeg rigtig nok!“ udbrod han.

„De Gang kunde jeg ogsaa se vores Hingst; den hedder Ki-

„Ja.“

Der kom nogen ind ad Døren. Drengen lyttede og

„Er det Stina?“

„Ja!“

„Der er kommen en fremmed, Stina, og han sidder

Jeg fortærede ham Grunden.

„Hører du, Stina! Inden i Hjelten ligger der en

Han sad en Stund lang stille, medens stiftende Sj-

„Hvad trebrødet har!“

„Naa, han gaar i sit tættende.“ rettede Stina.

„Jeg var paa mit ottende Aar, den Gang jeg blev

Han var dog ikke kommen langt, førend han faldt

Hans Søster for til, kørte sig og holdt fast ved

„For at gøre Ulykten fuld, rider den onde ham alt

Drengen kom straks til sig selv igen, men ubematet

„Løst mig op paa Bænken, Stina.“ bad han med

„Som han sad der paa Bænken med de magre Ven

Bi kan erfare, at det er godt at uddvide sit Hjerte.

En Gang standfede en Mand, som førte for mig, ved en

Lige saa vist, som der kun kan gaa en Pot Petroleum

Derfor kommer vi vist egentlig aldrig rigtig til at tro

„Ja, det vil jeg rigtig nok! Saa faar jeg Lov til at

„Er der en fremmed herinde?“ spurgte han tilsidst.

„Ja, vist er jeg en fremmed.“ Svarede jeg.

„Blev du da ikke vaad derude i den øsende Regn?“

„Ja, det er jeg, og jeg er den allerlyngste. Vi er

De holder mere af mig end af nogen anden. Ja!

„Har din far været med dig hos Doktoren?“

„Ja, paa den Markedstur bragte han mig ogsaa til

„Naa, hvad sagde saa han?“

„Han baanded bare paa mit hoved og sagde til far,

Jeg vilde ikke spørge mere, af Frygt for at gøre ham

„Mit hoved er saa stort, at selv Faders store Skind-

Han sad tabt en lille Stund og klippede med Si-

Jeg er ogsaa blind. Jeg kan slet ikke se dig. Her

„Ja, det gjorde jeg rigtig nok!“ udbrod han.

„De Gang kunde jeg ogsaa se vores Hingst; den hedder Ki-

„Ja.“

Der kom nogen ind ad Døren. Drengen lyttede og

„Er det Stina?“

„Ja!“

„Der er kommen en fremmed, Stina, og han sidder

Jeg fortærede ham Grunden.

„Hører du, Stina! Inden i Hjelten ligger der en

Han sad en Stund lang stille, medens stiftende Sj-

„Hvad trebrødet har!“

„Naa, han gaar i sit tættende.“ rettede Stina.

„Jeg var paa mit ottende Aar, den Gang jeg blev

Han var dog ikke kommen langt, førend han faldt

Hans Søster for til, kørte sig og holdt fast ved

„For at gøre Ulykten fuld, rider den onde ham alt

Drengen kom straks til sig selv igen, men ubematet

„Løst mig op paa Bænken, Stina.“ bad han med

„Som han sad der paa Bænken med de magre Ven

„Den unge Piges hellige Timer.“

Bilagssprog og Salmebøger til hver Dag i Aaret.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Er den fremmede her endnu?“

„Ja, jeg sidder her.“

Egoisme og Altruisme.

Egoisme kommer af det latinske Ord „ego“, som be-

Altruisme kommer af det latinske Ord „alter“, som

Men det kan de nu egentlig ikke. Det bliver kun en

Og det kan let „bevises“, at denne beregnede Ræste-

Men det kan de nu egentlig ikke. Det bliver kun en

Hvad Maanen fortalte. En Julegaade fra —

To Julefortællinger. Af A. Dollmar.

Tre Julefortællinger. Af A. Dollmar.

Kun en Tjenestepige. En Julefortælling.